

**Verkondiging in de Sint Jansbasiliek, 14/15 januari 2023
tweede zondag door het jaar.¹**

Zie het Lam Gods

“Ik heb de Geest als een duif uit de hemel zien neerdalen en Hij bleef op Hem, Jezus, rusten”.

De grote patroon van onze kerk en parochie, Sint Jan, is aan het woord. Een duif uit de hemel daalt op Jezus neer.

Jezus lijkt wel de ark van Noach.

Toen de duif neerdaalde op de ark, na de grote verwoesting van de overstroming, toen was de redding voor de mensen en de wereld gekomen.

Jezus is voortaan de ark van ons behoud, onze redding. Op het onzekere water van het leven is Hij een baken, een toevlucht en een steun.

Johannes heeft gedoopt met water. Jezus zal dopen met de heilige Geest. Zijn er dan twee doopsels?

Zoals wij hier zitten zijn de meesten van ons gedoopt met water. De mensen van mijn leeftijd en ouder werden als baby'tje zo snel mogelijk naar de doopvont gebracht.

Kind van God: ontrukkt aan de duisternis, aan de zondvloed moest je worden.

Ooit was Nederland een gedoopte natie.

Een grote meerderheid van ons volk werd gedoopt. Dat is voorbij.

---

¹ Jesaja 49, 3.5-6; psalm 40; 1 Korintiërs 1, 1-3; Johannes 1, 29-34

De volkskerk bestaat niet meer.

Velen die hun kinderen lieten dopen lieten zich meevoeren op de stroom.

‘Wat zouden ze wel niet zeggen als ik het niet doe?’

Nu beleven we het tegenovergestelde.

Nu vragen mensen verwonderd:

‘waarom laat jij je kind dopen?’

Op het dopen met water moet nog een andere doop volgen, zegt Sint Jan: de doop met de heilige Geest.

Dat betekent: het moet in het hart van de gedoopte gaan leven.

Je kunt decennia als gedoopte door het leven gaan zonder dat je je er om bekreunt dat je christen bent.

Totdat er iets met je gebeurt: je vindt een gelovige levenspartner, je maakt iets ingrijpends mee, je bent een tijd alleen op jezelf aangewezen.

Dan kunnen de vragen opborrelen, of een gebed. Je keert je, je bekeert je tot het Geheim, de Eeuwige; Jezus komt voor jou tot leven of je zoekt een toevlucht tot zijn Moeder.

De doop met de heilige Geest. Die maakt dat je méér wordt dan een gewoontedier, dat een beetje meedeint met wat iedereen doet of nalaat. Als kerkganger *of* juist als iemand die zoals de meesten de kerk voorbijlopen.

Wat heeft Johannes gezien toen Hij Jezus voor de eerste keer ontmoette?

Tot tweemaal toe zegt Sint Jan dat ook hij Hem niet kende. Volgens een ander evangelie was Jezus een ver familielid van Johannes. Zijn moeder, Elisabeth, was een nicht van Maria. Dus Johannes kende hem wel. Maar dan een kennen dat nog vaag is of oppervlakkig.

Hij zag Jezus pas echt, hij kende Hem pas *echt* toen Hij de Geest op Hem zag neerdalen.

Of een beetje gewoner gezegd: eerst kende Sint Jan Jezus' ware Zelf nog niet: zijn unieke band met de Vader en de Heilige Geest.

Zo vaag kun je iemand kennen.

Ja, je kunt jaren met iemand verkeren zonder haar of hem echt te kennen: wat hem werkelijk drijft, ter harte gaat; wat zij werkelijk hoopt en verlangt, waarvan zij leeft.

Maar bij de ontmoeting met Jezus aan de Jordaan zag Johannes iets heel bijzonders. “In die tijd zag Johannes de Doper Jezus naar zich toekomen en zei: ‘Zie het Lam Gods dat de zonde van de wereld wegneemt.’”

Het Lam Gods.

Eén van de grootste kunstwerken uit de kunstgeschiedenis van onze Lage Landen is het veelluik van het Lam Gods, in de veertiende eeuw geschilderd door de gebroeders Van Eyck.

Vlak voor de corona-pandemie kon je het resultaat van de restauratie van dit grote werk aanschouwen in Gent. Ik was net op tijd, vlak voordat kerken en musea voor maanden werden gesloten. Het meest opzienbarende na de restauratie, nadat de vernislagen waren verwijderd, was dat het Lam Gods, staande op het altaar, geen dieren- maar *mensen*ogen bleek te bezitten. Geloof u mij, dit prachtige werk, dat je vindt in de Sint Baafskathedraal in Gent, is de moeite van een omweg of zelfs een reis waard.

Dat heeft Sint Jan gezien. Een mens als een *Lam*, dat op het altaar van het Kruis onze zonden heeft weggenomen..

Het leven van Jezus leert ons dat juist de weg van het *lam* er een is die je brengt naar nieuw leven; dat een mens die door kwetsbaarheid heen gaat, zijn stoere *selfmade leeuw-zijn* loslaat, *opstaat* tot een ongekend nieuw bestaan, deze keer niet helemaal op eigen kracht voor elkaar gebokst, maar een leven dat je ontvangt, als een geschenk, een genade. Niet soft worden of timide, maar open voor God, voor je medemensen, ontvankelijk, innerlijk, geestelijk jong en energiek zoals een lam in het voorjaar.

Mogen wij zulke mensen worden.

Amen.

pastoor Nico van der Peet